

Notat om zonerings af Danmarks kyster og lavbundsarealer i relation til fremtidige havspejlsstigninger og øget vinternedbør

Sikring af væsentlige værdier langs lave kyster og i ådale har været et varmt politisk emne som resultat af de senere års mange store storme. Med de forventede havspejlsstigninger og den øgede vinternedbør kan der forventes et fortsat stigende politisk pres for at modvirke skaderne heraf ved øget kystsikring og øget vandafledningskapacitet i vores å-systemer.

For at undgå, at dette udvikler sig helt 'ukontrollabelt' med krav om store offentlige bevillinger snart det ene sted, snart det andet, foreslår DOF, at der nedsættes en Kyst- og Lavbundscommission med henblik på at udarbejde et oplæg til, hvor der er så store samfundsinteresser fx i form af infrastruktur, at det er en offentlig (kommunal eller statslig) opgave at sikre dem, og hvor det er op til grundejerne selv – indenfor lovens rammer – at sikre sig. Herunder bør der tages stilling til, hvor der bør gennemføres naturgenopretning ved at bruge naturens bufferkapacitet til at 'opsuge' større vandmængder i ådalene og fx lade strandenge og lavvandede områder brede sig ind i land.

Dette bør ske i respekt for, at Danmarks lavvandede kystområder er unikke naturområder, som vi er forpligtede til at forvalte ansvarligt i henhold til en række internationale aftaler, herunder EU-lovgivningen. Hertil kommer, at et meget stort antal kystområder er blevet inddigede og afvandede på steder, hvor det aldrig skulle være sket, men der nu er problemer med dyrkningssikkerheden.

Tårup Inddæmmede Strand ligger ved Kerteminde og er et eksempel på de 174 lavvandede fjorde og kystlaguner, der blev afvandet i 1900-tallet, og som aldrig burde være gennemført. Johannes Larsen: Bygevejr i April, Taarbystranden, 1906.

Da den største trussel mod vores lavvandede kyster som levesteder for hundredtusinder af vandfugle netop er stigende havspejl, er det afgørende, at tabet af disse områder kan kompenseres ved, at nye lavvandede områder opstår i kraft af, at vandet kan brede sig ind i land. Der er derfor et stort behov for naturgenopretning mange steder, sådan som Aage V. Jensens Fonde har vist det ved Gyldensteen Strand på Nordfyn.

Vi er bekendt med, at der allerede er gennemført flere udredninger af, hvor kysterne er særlig udsatte, men vi foreslår, at man tager skridtet videre, så en sådan kommissions arbejde leder frem til en form for zonerings, der fastslår, hvor det offentlige har ansvaret, og hvor ikke – og ikke mindst hvor det er mest hensigtsmæssigt at lade vandet brede sig landværts.

For os at se er en sådan zonerings den bedste vej frem, hvis ikke denne problematik skal blive en alvorlig belastning for såvel myndigheder som naturen med *ad hoc*-løsninger, der dikteres af pludseligt opståede højvandssituationer eller lignende. – Og det bliver et bundløst kar at fylde med offentlige bevillinger til stadig dyrere kystsikring.

En sådan vilkårlighed kan ingen være tjent med.

Dansk Ornitologisk Forening
16. november 2020